

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Duodecima die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Octobris 12.

NATALES

non tantum libro obituum, sed & Martyrologio, verbis supra à nobis notatis, apud eos est inscriptus.

a. Agit de eo Arnoldus Wion in ligno vite in adiunctis pag. 907. factus est Episcopus Coloniensis anno 953. ut constat ex Sigeb. & Flodoardi Chronico.

Duodecima die Octobris.

1°. De S. Wilfrido, episcopo Eboracensi.

Ex Beda, historia sanctorum Wilfridi & Osualdi.

IN Anglia, natalis sancti WILFRIDI episcopi & confessoris. Fuit episcopus Eboracensis & totius prouinciæ Nord-Humbrorum, estque Natalibus Belgij inferendus, quòd de eo sic scribat Beda, libro quinto historiæ Anglorum: Wilfridus pulsus episcopatu, Romamq; iturus, & coram Apostolico Papa causam dicturus, ubi nauem conscendit, stante Fauonio pulsus est Frisiam: & honorificè susceptus à Barbaris, ac rege illorum Aldgisto, predicabat eis Christum, & multa eorum millia verbo veritatis instruens, à peccatorum suorum sordibus, fonte Saluatoris abluir. Et quod postmodum Willibrordus, reuerendissimus Christi pontifex, in magna deuotione compleuit, ipse primus ibi opus Euangelicum cœpit, hiemem cum noua Dei plebe feliciter exigens. Additur in sancti Wilfridi historia in illa Frisonum conuersione terræ salinitatem in dulcedinem: sterilitatem in fertilitatem, commutatam esse Diem clausit extremum anno septingentesimo nono, sepultus in Riponasterio, quod magnus Wilfridus, ei consanguinitate iunctus fundarat. Loco autem à barbaris magna ex

Capite 5.

In legenda Anglia.

Ibidem in vita Osualdi, & sur. 15. Octobr.

gna ex parte diruto, sanctum Wilfridum nostrum. Osualdus episcopus Wigorniam detulit, & in decenter aptato feretro condidit. Corpus autem maioris Wilfridi, antea sanctus Odo Cantuariam transtulerat. Natalis eius duplex est in Eboracensi ecclesia, similiter translatio vigesimo quarto Aprilis.

2°. *De sancta Harlinde abbatissa Eikensi.*

Ex officio Maeseikensis ecclesie, & literis ex Maeseika acceptis.

Monasterio *Eike*, natalis sanctæ H A R L I N D I S virginis. Hæc autem & soror eius Relindis siue * Renula, parentum Adalardi & Grimatæ solitudine, Abbatissæ monasterij quod Valencina vulgo dicebatur, sunt ad erudiendum commendatæ. Cumque sic profecissent vt opportunum esset eas alijs præfici, parentes in propria hæreditate ad Mosam, *Eike* monasterium construxerunt. Vbi vtraque innumerales filias Christo genuit. Erant enim fide recta instructæ, charitate repletæ, fraternitatis amantes, humilitate decoræ, religione laudabiles, largitate eleëmofynarum hilares. Quarum etiam curam habuerunt sancti episcopi, Willibrordus & Bonifacius. Memorantur autem, beato Willibrordo cum alijs aduentante, exiguum vini in vase quod tinna vocatur habuisse, sed nutu diuino plenitudinem vasis obtinuisse. Cæterum cum otiositatem vt mortiferam pestem fugiebant, aliquando palliola contexebant, aliquando diuinas Scripturas, honorifico opere, conscribebant. Ex quibus nonnullæ perinde, ac si recentes essent, hactenus conseruantur. Natalis beatæ Harlindis est duo-

alias Rai-
nula.

Octobris 13.

N A T A L E S

est duodecimo Octobris: Relindis, sexto Februa-
rij. Cumque putresceret prima monasterij eccle-
sia, quæ lignea fuit, Aua abbatissa lapideam con-
struxit, in qua Franco episcopus ytramque virgi-
nem honorificè leuauit, die vigesima secunda
Martij, anno nongentesimo sexto. Et eodem die
nuperrimè anno septuagesimo primo facta est
per coëpiscopum Leodiensem, altera solennis
translatio. Tunc enim collegium Canonicorum
Eikensium, qui sanctimonialibus successerunt,
migravit in oppidum *Maes eike*. Vterque locus est
in Comitatu Loffensi, sub episcopatu Leodiensi.
Valencina autem monasterium, in Teutonica hi-
storia *Valenciaen* dicitur, quod quidam putant fu-
isse in oppido Valentianis, siue Valencenis.

Die decima tertia Octobris.

De sancto Gerardo, abbate Siluæ maioris.

*Ex Martyrologijs Rubæ-vallis, & Lisiardo in vita
Arnulphi, capite decimo octauo.*

IN Aquitania, natalis sancti GERARDI,
abbatis & confessoris, viri miræ sanctitatis.
De quo cantat ecclesia;

Belgica quem genuit, nobis Aquitania seruat,
In Domini seruo, seruiat vt Domino.

Illa diu felix, felicior ista magistri

Doctrina, signis, corpore, sede prece:

Carnem supplicijs, hostem virtute subegit,

Mundum contemptu, cætera monstra fide.

Item,

Totus cælestis, totus directus in altum,

De saltu siluæ, fecit super æthera saltum.

Fuit,